

ת"פ 20513/06/20 - מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז נגד קאסם אזברגה (עציר)

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 20513-06-20 מדינת ישראל נ' אזברגה(עציר)

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד יצחק מורדוך

נגד

קאסם אזברגה (עציר) הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד שאדי נאטור

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, בניגוד לסעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.6.20, בשעה 22:30, נסע הנאשם ברכב והחזיק 98.97 גרם סם מסוכן מסוג הרואין.

2. על פי הסדר הטיעון הוסכם שיתקבל בעניינו של הנאשם תסקיר של שירות המבחן. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 28.1.21 עולה כי הנאשם רווק כבן 26, וטרם מעצרו התגורר בבית אמו בלוד ועבד בניקיון. הנאשם גדל במשפחה קשת יום, מרובת ילדים, כשאביו נישא למספר נשים ולא התגורר בבית, ונפטר לפני כ-7 שנים מטעמים בריאותיים. אמו, עקרת בית, עמה תאר הנאשם קשר רגשי קרוב אך נמנע מלשתף אותה במצבו על מנת לא להדאיגה. הנאשם הפסיק לימודיו לאחר 4 שנים בלבד על רקע קשיים כלכליים במשפחתו. הוא אינו יודע קרוא וכתוב בערבית ובעברית. הוא גדל בהיעדר דמויות מציבות גבול ובהיעדר מסגרת חינוך ועל כן שהה ללא פיקוח והשגחה

עמוד 1

במשך מרבית שעות היממה ונהג לאסוף בקבוקים כמקור פרנסה לצד עבודות מזדמנות. סובל מאסטמה ומקבל טיפול תרופתי לאורך השנים, ובכלל זה בתקופת מעצרו.

משפחת הנאשם מעורבת בסכסוכים על רקע מעורבותם של מספר בני משפחה בפעילות עבריינית שהסלימו לכדי רצח שלושה מבני המשפחה המורחבת. על רקע זה גדל הנאשם בתחושת פחד ללא דמות תומכת וללא הצבת גבולות ברורים. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים, אחת משנת 2013 בגינה נדון למאסר מותנה, השניה משנת 2019 בגינה נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם הופנה לשירות המבחן לנוער בשנת 2013 בגין עבירה מתחום הסמים כאמור, כשבמסגרת האבחון השתתף בקבוצה לנערים בתנאים מגבילים, הגיע ושיתף פעולה כנדרש וההתרשמות היתה כי השקיע כוחות להימנע ממעורבות נוספת עם גורמי החוק.

הנאשם הופנה, כאמור, לשירות בשנית, בגין עבירה נוספת מתחום הסמים, **ושולב בטיפול במסגרת הליך המעצר במשך 7 חודשים שהסתיים עקב חוסר שיתוף פעולה מצדו** לאור קשייו להגיע לפגישות ולמסור בדיקות שתן כנדרש. הוא שלל אז שימוש בסמים ואלכוהול, **שלל נזקקות טיפולית צמצם מאחריותו בביצוע בעבירה** ונפתח בעניינו תיק מב"ד במהלך האבחון ועל כן השירות לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו.

במסגרת התיק דנן, התייחס הנאשם לכך כי כבר בילדותו החל שימוש בקנאביס ובהיותו כבן 24, סמוך לאחר פטירת אחיו ושחרורו ממאסר האחרון, העמיקה התמכרותו והוא החל שימוש בקוקאין והרואין בתדירות יום יומית.

הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה והביע חרטה בגינה, ומסר שבוצעה על רקע התמכרותו האינטנסיבית לסמים. **הנאשם טען שלאחר שקיבל משכורתו נסע לרכוש את הסם בכמות נרחבת לשימוש העצמי בלבד לפרק זמן ממושך.**

לטענתו מאז מעצרו נגמל מסמים באופן עצמאי, בתמיכת חברו לתא המעצר, ומאז אינו משתמש בכל סם שהוא. הנאשם ביקש להשתלב במסגרת קהילת גמילה למכורים, **וביטא הבנה מילולית** לתנאי המסגרת.

שירות המבחן התרשם שהנאשם בחור צעיר, **נעדר כוחות**, שגדל התנאי הנחה רגשית ופיזית, ואשר בשנים האחרונות התמכרותו החריפה **וניכר כי מתקשה להכיר בדפוסיו ההתמכרותיים**, הגם שכיום מודע יותר לחומרת בעייתו ונזקקותו הטיפולית.

על **גורמי הסיכון** בעניינו מנה השירות את חומרת העבירה, שימוש בסמים מגיל צעיר, החרפת ההתמכרות, עבר פלילי מתחום הסמים ועמדות מקלות מצדו כלפי שמירת החוק, כמו גם היעדר הרתעה מפני סנקציות קודמות וקשייו להירתם לטיפול בעבר. על **גורמי הסיכון לשיקום** מנה השירות את העובדה כי **לראשונה** מכיר בבעיית ההתמכרות שלו, הרתמות בני משפחה לסייע לו בהליך ופנייתו לשלבו במסגרת קהילה טיפולית.

בנסיבות אלה, **לאחר התלבטות, והבעת ספק באשר לכוונותיו ויכולתו להתמיד במסגרת אינטנסיבית של קהילה טיפולית**, לצד פגישה עם בני משפחתו שהוצעו כערבים לצורך בחינת התאמתו לקהילה, הפנה אותו השירות לראיון קבלה לקהילת "אילנות" ביום 7.2.21.

4. לאחר קבלת עמדות ב"כ הצדדים להמלצת שירות המבחן, החלטתי לשמוע את הטיעונים לעונש וליתן גזר דין.

טיעוני ב"כ הצדדים

5. ב"כ המאשימה טען שנסיונות ביצוע העבירה מלמדות על חומרת המעשים, מכיוון שמדובר בסם מסוכן, בפוטנציאל נזק עצום ובכמות רבה מאוד ביחס לכמות שהוגדרה בפקודת הסמים לצריכה עצמית (0.3 גרם), דהיינו שכמות הסם שהחזיק הנאשם מקבילה ל-329 מנות ומעידה על אופי מסחרי ועל מעורבות עמוקה בעולם הפשע. מבחינת הערכים החברתיים המוגנים נטען שבתי המשפט קבעו שמדובר בנגע שהתפשט בחברה ויש צורך למגר על מנת לשמור על בריאות הציבור ועל הסדר הציבורי. מידת הפגיעה היא גבוהה נוכח הסוג וכמות הסם. מתחם העונש הראוי, בהתאם לפסיקה, נע בין 3 ל-5 שנות מאסר, לצד ענישה נלווית. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען שכנגד הנאשם תלוי ועומד עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים אותו יש להפעיל במצטבר לעונש המאסר שייגזר עליו בתיק זה, הואיל ואת העבירה דן ביצע כשמאסר על תנאי מרחף מעל ראשו, לאחר שהורשע בעבירה של סחר בסם. התובע טען שבעבר ניתנו לנאשם הזדמנויות להיגמל, אך הוא כשל. עוד טען שהנאשם, למעשה, אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו כשהוא טוען שהחזיק את הסמים לצריכתו העצמית, וזאת בניגוד לכתב האישום המתוקן, בו הודה, המייחס לו החזקת סם שלא לצריכה עצמית. לבסוף נטען שיש לשקול לעשות שימוש בסעיף 40(ו) לחוק העונשין, לצורך הרתעת היחיד והרבים, זאת נוכח סמיכות הזמנים מאז ביצוע העבירה הקודמת, כשהפעם מדובר בעבירה חמורה יותר נוכח כמות הסם, ולאחר שהנאשם ריצה עונש מאסר בפועל. לאור כל האמור התבקש בית המשפט למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם, להפעיל את עונש המאסר על תנאי במצטבר, לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

ב"כ המאשימה הגיש פסיקה.

6. ב"כ הנאשם טען שמדובר בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית ללא עבירות נלוות. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, וטרם ייעוץ משפטי, סיפר מה גרם לו להגיע מלוד לטייבה, הסביר לאיזה צורך קנה את הסמים והסביר את הבושה מפני משפחתו, בכנות ותוך הבעת חרטה. הנאשם לא נחקר בחשד לסחר בסם, לא נעצרו איתו מעורבים נוספים והסם לא מחולק למנות. למעט הכמות אין אינדיקציה לסחר או לכוונה כזו. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הנאשם לא בחר בהליך שיקומי רק על מנת לבקש את רחמיו של בית המשפט, ולא בכדי שירות המבחן התלבט בעניינו. מחד, מדובר בנאשם בעל שתי הרשעות קודמות מתחום הסמים, משנת 2013 ו-2017, כששירות המבחן אומר שבשנת 2017 הנאשם נרתע ולא שיתף פעולה עם הליך טיפולי. אז הנאשם לא הפנים את מידת מעורבותו בתחום הסמים ולא הביע נכונות להשתתף בקבוצה ייעודית. מאידך, לנאשם נסיבות אישיות קשות. הוא גדל בעזובה משפחתית, אחיו נרצח ואח נוסף מת כתוצאה מהתמכרות לסמים, כך שלא היה לנאשם מצע ראשוני של הפנמה והבנת בעייתו, אך כיום קיימים ניצני הבנה ראשוניים למצבו. שירות המבחן לא בא בהמלצה סופית, אלא בחן את המשוכה הראשונית של קבלה למסגרת טיפולית סגורה, כשההליך המעצר בית המשפט דחה את בקשת השירות, אולם ציין כי קיימת אפשרות לבחון אפיק שיקומי בהליך העיקרי.

נטען שבתיק דן האינטרס שבשיקום הנאשם גובר על האינטרס הציבורי, שכן מדובר בנאשם צעיר אשר לא ריצה

מאסרים רצופים וממושכים, אלא זהו תיקו השלישי והוא טרם החל, למעשה, את חייו. בנסיבות אלה, ביקש הסניגור ליתן הזדמנות להתנעת הליך שיקומי בעניינו, ואולם גם בהיעדר הליך שיקומי סבור הסניגור שמקרהו של הנאשם נכנס בגדר אותם מקרים המצדיקים חריגה ממתחם העונש ההולם, נוכח נסיבותיו האישיות. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר ובית המשפט התבקש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף ובמצטבר לעונש שייגזר. לחילופין, בית המשפט התבקש לאפשר לנאשם לערוך ראיון קבלה לקהילה הטיפולית.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה.

7. הנאשם הוסיף בדברו האחרון כי נפגע מהתמכרותו לסמים, לאחר שגדל בסביבה שהיו בה סמים, בשכונה ובמסגרת המשפחה, כשאחיו נפטר מסמים, וכעת מבקש להשתלב בהליך טיפולי, גם במסגרת שירות בתי הסוהר.

דין והכרעה

8. בבוא בית המשפט לגזור את הדין, עליו לקבוע תחילה מתחם עונש הולם בהתאם לעקרון ההלימה שבסעיף 40ג(א) לחוק העונשין ובהתאם לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת אשמו של הנאשם ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת.

9. עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, פוגעת בערכים החברתיים שעניינם הגנה על שלום הציבור, ביטחון ובריאותו מפני הפגיעה ההרסנית הכרוכה בשימוש בסמים, זאת לצד כל אותם נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים, לרבות פוטנציאל לביצוע עבירות רכוש, כתוצאה מהצורך לממן את רכישת הסמים.

הפסיקה עמדה לא אחת על הצורך להיאבק בנגע הסמים ולהשית עונשים מחמירים על המעורבים בייצור הסמים, בהחזקתם ובהפצתם (ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, פ"ד נח(2) 734; ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.10); רע"פ 4512/15 **אברהם הרוש נ' מדינת ישראל** (6.7.15); ת"פ (מחוזי ת"א) 809-09-18 **מדינת ישראל נ' שמעון פיצ'חדזה** (31.10.19)).

בענין **אזולאי** התייחס בית המשפט העליון לעבירה בה הורשע הנאשם כאן, וכך נאמר -

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות

סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

10. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפניי הינה **ברף בינוני**, בשים לב לסוג הסם, הנמנה על **הסמים הקשים** מבין הסמים המסוכנים, הן בשל השפעותיו על הגוף והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שבו, וזאת **בכמות גדולה** העולה עשרות מונים על זו המוגדרת בפקודה לצריכה עצמית.

11. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בכך שסם מסוג קשה הוחזק בכמות גדולה ברכבו של הנאשם, כשהנזק שהיה צפוי להיגרם מכמות וסוג סם זה הינה רבה, הן בפן האישי והן בפן הציבורי. יחד עם זאת, מדובר בהחזקה של הסם, ללא אינדיקציות לסחר, מלבד הכמות, כאשר הסם לא מחולק למנות, כדרכם של סוחרי סמים.

מתחם העונש ההולם

12. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנהוגה בגין החזקה של סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמויות של עשרות גרמים, כבר קבע בית משפט העליון בע"פ 4592/15 **אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל** (8.2.16) כדלקמן -

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))."

מתחמים דומים עולים אף בסקירת פסיקה נוספת של בית המשפט העליון ובתי משפט מחוזיים, בשים לב לנסיבות הספציפיות של כל מקרה ומקרה. כך למשל:

ע"פ 482/20 **כסאב מטר נ' מדינת ישראל** (4.6.20) - הנאשם החזיק בדירתו 65.26 גרם נטו הרואין וכן 5 משקלים דיגיטאליים ואיים על שוטר במהלך החיפוש. נגזרו עליו 4 שנות מאסר לצד מאסר על תנאי וחילוט של כ-15,000 ₪ שנתפסו בדירתו. בערעור הוקל העונש ל-3.5 שנות מאסר (בשל פגם שנפל בחיפוש המשטירתי).

ע"פ 8048/19 **שמעון פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** (4.6.20) - הנאשם החזיק בביתו 55 גרם נטו קוקאין, מחולק ל-38 מנות, משקל אלקטרוני וכסף מזומן בסך 4,250 ₪. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 18 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות, תוך חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. הערעור נדחה.

ע"פ 1313/14 **גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל** (9.6.15) - הנאשם זרק חבילה של 50 גרם קוקאין עטופה בנייר כסף בעת שראה שוטרים ברחוב. נגזרו עליו 42 חודשי מאסר והופעל מאסר על תנאי בן 10 חודשים במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 52 חודשי מאסר. הערעור נדחה.

ע"פ 6277/14 **אברהם משלטי נ' מדינת ישראל** (2.2.15) - החזקה של 51 גרם קוקאין וחומר נוסף שאינו סם מסוכן במשקל של 10 גרם, לצד שקיות ומשקל אלקטרוני. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר. על הנאשם נגזרו 4 שנות מאסר, וכן הופעל מאסר על תנאי שמתוכו שנה אחת במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 5 שנות מאסר. הערעור נדחה.

ע"פ 810/11 **רועי שודגוקר בורגרקר נ' מדינת ישראל** (30.5.11) - החזקה של כ-59 גרם הרואין שלא לצריכה עצמית. על הנאשם נגזרו 36 חודשי מאסר. הערעור נדחה.

ת"פ (מחוזי ת"א) 39299-11-18 **מדינת ישראל נ' יאיר גלוחובסקי** (16.9.19) - הנאשם החזיק בכיס מכנסיו 101.464 גרם נטו הרואין, מחולק למנות, ו-8.6606 גרם נטו קוקאין מחולק למנות. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 36 ל-60 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 38 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 12,000 ₪.

ת"פ (מחוזי ת"א) 58488-08-18 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר ז'בניה** (6.3.19) - הנאשם החזיק במכנסיו 109.25 גר' נטו הרואין, מחולק ל-110 מנות. הנאשם החזיק את הסם שלא לשימוש עצמי, עבור אחר. נקבע מתחם הנע בין 3 ל-5 שנות מאסר לצד ענישה נלווית, לרבות ענישה כלכלית משמעותית. על הנאשם נגזרו 38 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪.

ת"פ (מחוזי חי') 13236-03-18 **מדינת ישראל נ' כאמל שעבאן** (20.2.19) - הנאשם סיפק לסוכן משטרתי שתי שקיות קוקאין בכמות של 72 גרם. נגזרו עליו 14 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 5694-02-14 **מדינת ישראל נ' אבו דחל** (27.4.14) - המשיב החזיק סמים מסוג הרואין וקוקאין במשקל כולל של כ-98 גרם נטו. נקבע שמתחם עונש הולם הנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר הוא מתחם ראוי. על המערער נגזרו 33 חודשי מאסר.

13. **נוכח נסיבות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הפסיקה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 25 ל-45 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.**

[יש לציין כי קביעת המתחם האמור עולה בקנה אחד אף עם הפסיקה שהגישו ב"כ הצדדים, ובכלל זה הפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם לאחר הטענות לעונש].

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. מהנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עולה שהגם שמדובר בנאשם צעיר, הרי שלחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות סמים (תע/1), האחת משנת 2013 והשניה משנת 2019, בגינה ריצה עונש מאסר בן 8 חודשים בגין סחר בסם מסוכן מסוג קנאביס, בצוותא חדא. עוד עולה שאת העבירה בתיקנו ביצע כשתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים מהתיק הקודם (תע/2). עיננו הרואות שהנאשם נמצא במגמת התדרדרות כאשר ישנה אסקלציה בעבירות הסם שמבצע, כאשר בפעם הקודמת סחר בסם מסוג קנאביס, שאינו נמנה על הסמים ה"קשים", במשקל של כ-20 גרם, ואילו כעת החזיק כמות נכבדת של כ-100 גרם הרואין, אשר נחשב לסם "קשה".

15. מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו עולה שבעבר ניתנו לו הזדמנויות להשתלב בהליך טיפולי, ואולם אף ששולב בהליך כזה, הוא הפסיק לשתף פעולה ושלל נזקקות טיפולית. למעשה, חרף דפוסי התמכרות לסמים קשים, אשר העמיקו והחריפו בשנים האחרונות, הסתבכותו החוזרת בעבירות מסוג זה והליכי טיפול שכשלו, רק עתה מכיר הנאשם, **לראשונה**, בבעיית ההתמכרות ומביע נכונות **ראשונית** להשתלב בקהילה טיפולית. גם בתסקיר הנוכחי, הפרוגנוזה להצלחת הטיפול אינה חיובית, ושירות המבחן מביע **ספק רב** באשר לכוחותיו ויכולותיו של הנאשם להתמיד במסגרת אינטנסיבית של קהילה טיפולית, כאשר הוא מתרשם מנאשם נעדר כוחות וכישורים לתפקוד נורמטיבי, והגם שכיום מודע לחומרת בעייתו ונזקקותו לסיוע גורמים חיצוניים לטיפול בהתמכרותו, הרי שהוא אינו מקבל אחריות מלאה למעשיו הואיל ועומד על כך שרכש את הסם **לשימוש העצמי בלבד** לפרק זמן ארוך.

16. בנסיבות אלה, כאשר הנאשם לא התמיד בהליכי טיפול קודמים, כאשר הנאשם לא היה משולב בהליך טיפולי עובר למעצרו, כאשר הנאשם מביע נכונות ראשונית להירתם להליך טיפולי, וכאשר הפרוגנוזה להצלחת הליך טיפולי שכזה היא נמוכה - לא מצאתי להורות על הפנייתו של הנאשם לראיון קבלה לקהילה טיפולית ולא מצאתי הצדקה לחריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. אני סבור כי התנהלות זו של הנאשם לאורך השנים, כאשר חלה הסלמה במעורבותו בעבירות סמים, אינה מצדיקה העדפת האינטרס השיקומי בעניינו על פני האינטרס הציבורי, ואין מנוס מהטלת מאסר ממושך, כשנתיב הגמילה פתוח בפניו במסגרת שב"ס.

17. לזכותו של הנאשם יעמדו הודאתו בכתב האישום המתוקן, נטילת האחריות והחסכון בזמן שיפוטי יקר. כמו כן, תילקחנה בחשבון נסיבותיו האישיות המורכבות כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

18. מצאתי כי איזון ראוי והולם ייעשה מקום בו עונשו של הנאשם יקבע **קרוב לרף התחתון** של מתחם הענישה, והמאסר על תנאי בן ה-6 חודשים התלוי ועומד נגדו יופעל **רובו במצטבר** לעונש שיוטל עליו.

19. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 28 חודשי מאסר.

ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי בן ה-6 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 25853-11-17 (בית משפט השלום רמלה), בחופף ובמצטבר.

סך הכול יריצה הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו 2.6.20

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סמים מסוג עוון.

ה. קנס כספי בסך 3,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.5.21. לא ישולם תשלום במועד יעמוד מלוא הסכום לתשלום מיידי.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין ממונה; הסמים - יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י' אדר תשפ"א, 22 פברואר 2021, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד ראזי באטחיש, הנאשם ובא-כוחו.